

MILOST POČETAKA

**800. OBLJETNICA
UTEMELJENJA
REDA
MANJE BRAĆE**

Uvod Generalnog ministra

Manjoj braći,
siromašnim sestrama sv. Klare
te drugim kontemplativnim sestrama franjevkama
i svima do kojih dopiše ovo pismo:
«pozdrav i sveti mir u Gospodinu» (2Pku 1).

Milost početaka

Mi manja braća, budući da se uskoro navršava 800 godina od utemeljenja našega Reda odobrenjem *Pravila* našega života od strane Inocenta III., pripremamo se slaviti *milost početaka*.

Po povjesničarima godine 1209. Franjo je dobio od «gospodina pape» odobrenje za svoj «projekt života», ili onoga što će se kasnije nazvati «Prvim pravilom». Sam nam Franjo govori u Oporuci: «I pošto mi Gospodin dade braće, nitko mi ne pokazivaše što bih morao činiti, nego mi sam Svevišnji objavi, da moram živjeti po načinu svetoga Evanđelja. I ja sam to dao jednostavno napisati s malo riječi, i gospodin mi papa potvrdi» (OR 14-15).

Taj će se «način života» širiti prema potrebama bratstva, ostajući osnova *Pravilu* iz 1221. i kasnije *Pravilu* iz 1223., što ga je potvrdio Honorije III.; štiva koja, nakon mnogo stoljeća, nastavlja biti osnovno uporište za razumjeti Franju i razumjeti nas same.

Uputimo se

Slavlje 800. obljetnice utemeljenja našega bratstva nudi nam milosnu prigodu da se *sjetimo sa zahvalnošću prošlosti, živimo sa zanosom sadašnjost i otvorimo se s povjerenjem budućnosti* (usp. NMI 1b). To će biti naš

način slavlja *milosti početaka*. Na taj način, na početku trećeg tisućljeća, mi franjevci, želimo potvrditi svoju čvrstu volju da ostanemo vjerni svojoj karizmi «živeći Evanđelje u Crkvi, prema načinu što ga je opsluživao i predložio sv. Franjo» (*GGKK 1 §1*), izgrađujući je danas u svjetlu izazova franjevačkog života.

Mi manja braća, prihvaćajući s radošću poziv «gospodina pape» Ivana Pavla II., sa slavljem 800. obljetnice od utemeljenja našega Reda, želimo, na prvom mjestu, otvoriti se zahvalnosti prema «Svevišnjem, svemožnom, dobrom Gospodinu» (*PS 1*), «Ocu milosrđa» (*OKI 2*) za «čudesna djela» što ih je Bog ostvario po braći koja su nam prethodila, poglavito po bratu Franji, i za «čudesna djela» što ih Gospodin, «svemogući Bog, milosrdni Spasitelj» (*PoBle 7*) nastavlja ostvarivati u i po braći i sestrama koji odlučno stupaju stazama krijeposti (usp. *PklEr 3*). Kako se ne želimo i «ne možemo zadovoljiti da veličamo djela naših prethodnika» – budući da «je velika sramota da su sveci izveli djela, a mi hoćemo da primimo hvalu i čast govoreći o njima» (*OP 6*), nego se živo želimo nadahnuti na njima kako bismo učinili svoj dio u povijesti (usp. *Sdp 3*) – «priznajemo neodgodivost da se vratimo bitnom našega iskustva vjere i naše duhovnosti kako bismo hranili, po osloboditeljskoj ponudi evanđelja, naš podijeljeni, nejednaki i smisla gladan svijet, onako kako su to u svoje vrijeme učinili Franjo i Klara iz Asiza» (*Sdp 2*).

Tijekom slavlja velikog franjevačkog jubileja, promatrajući povijest našega Reda, mi manja braća, priznajemo s radošću da imamo «slavnu povijest za sjećanje i pripovijedanje». Ipak, budući da smo uvjereni u snagu i suvremenost našega «načina života» što su ga nadahnuli Svevišnji i Franjo, koji je u osnovi evanđeoski način života, na se preuzimamo s odlučnošću izazov da nastavimo i izgrađujemo veliku povijest. S tom svrhom nastojimo sa zanosom gledati u budućnost, u koju osjećamo kako nas šalje Duh da s nama učini još velikih stvari. (usp. *VC 110*). Na taj način želimo živjeti milost

početaka «ne samo kao sjećanje na prošlost, nego kao proroštvo budućnosti» (*NMI 3*).

Pozvani da «izbližega nasljedujemo Evanđelje i stope našega Gospodina Isusa Krista» (*GGKK 5 §2*), obvezujemo se živjeti ovu obljetnicu *u stavu obraćenja*. Stoga se želimo sjetiti naše «odluke» (usp. *2PAg 11*), kako bismo, «brzim trkom» i «lakim korakom» (usp. *2PAg 12*), mogli, pa i u nezaobilaznim slabostima, napredovati s većom sigurnošću «na putu Gospodnjih zapovijedi» (usp. *2 PAg 15*). Zbog toga, s radošću i obnovljenim zanosom u pripremanju za slavlje *milosti početaka*, snažno osjećamo poziv «da ne ublažujemo proročke riječi Evanđelja kako bismo ih prilagodili nekom ugodnom stilu» (*Sdp 2*), osjećamo «evanđeosku neodgodivost “da se rodimo nanovo”» (*Sdp 2*).

Pozvani da istražujemo «nove putove za ostvarenje Evanđelja» (*VC 84*), želimo živjeti ovu obljetnicu *u stavu razlučivanja* kako ne bismo bili nepokretni i nepromjenjivi, nego, kako bismo bili svjetla koja stvaraju nadu u tamnoj noći koja prekriva naš ranjeni i toliko puta raspeti svijet. Raspoloživi smo, uz to, slušati glas Gospodnji u događajima povijesti i otkriti njegovu prisutnost među nama, u uvjerenju da na taj način jačamo svoje korake na putu u budućnost i naše prijanjanje uz Evanđelje (usp. *NMI 6*). Čitati znakove vremena i tumačiti ih na odgovarajući način omogućit će nam da «budemo mi sami čitljivi znakovi života za svijet žedan “novog neba i nove zemlje”» (*Iz 65, 17; Ot 21,1*) (*Gdm 7*).

Pozvani da iznova ponudimo s hrabrošću Franjinu odvažnost, stvaralaštvo i svetost i njegujemo živahnu vjernost kao odgovor na znakove vremena koji se javljaju u današnjem svijetu (usp. *VC 37*), namjeravamo *se vratiti bitnome* našega načina života, iščitavajući i utjelovljujući ga u današnju kulturnu stvarnost; želimo ostati vjerni svojoj karizmi i u isto vrijeme imati pred očima potrebe suvremenog svijeta, anticipirajući budućnost.

Što trebamo činiti, braćo?

Draga braćo, u pripremi za slavlje *milosti početaka*, treba se upitati: «Što trebamo činiti, braćo?» (*Dj 2,37*). Priznajem da je to pitanje koje sebi često postavljam. Gledajući stanje sveopćeg bratstva, primjećujem da Duh od nas traži da se usmjerimo, usredotočimo i odsredištimo.

Usmjerimo se na ono što nam treba biti sve: «dobro, svako dobro, najveće dobro» (*PB 4*). Iz tog razloga imati srce upravljeno Gospodinu (usp. *NPr 22,19*) treba biti prioritet nad prioritetima svakog manjeg brata. Ukloniti svaku zapreku i staviti na stranu svaku zaokupljenost kako bismo mogli služiti, ljubiti, častiti Gospodina Boga, čistim srcem i čistom dušom (usp. *NPr 22,26*), eto velikog izazova za svakog manjeg brata, svakog Isusova sljedbenika.

Usredotočiti se na bitno sa svrhom da se izbjegne iscjepkanost i rasipanje. Važno je *usredotočiti* se na prioritete koji nas određuju kao bratstvo-u-poslanju, koje živi osnovne vrijednosti vlastite karizme. Prioriteti nisu drugorazredni odabiri, nego posljedica i potreba jednog korijenito evanđeoskoga života onako kako ga predlaže sv. Franjo. Oni, kao takvi, nisu drugorazredne vrijednosti, nego su stupovi naše vjernosti Evanđelju. Prioriteti su ključ za čitanje našega identiteta manje braće i za shvaćanje očekivanja svijeta.

Odsredištiti se kako bismo pošli u svijet, naš kluatar, kako bismo svjedočili i naviještali da je samo Gospodin svemoguć (usp. *2PBr 9*), svjesni da nismo pozvani živjeti za sebe same nego za druge, da naša bratstva nisu zbog sebe nego da pomognu da drugi upoznaju Kraljevstvo Božje. Nakon što je jasna naša pripadnost Gospodinu – usmjeriti se – i naš identitet kao manje braće – usredotočiti se – trenutak je da pođemo u cijeli svijet naviještati Evanđelje svim stvorenjima, tako da svi mogu upoznati milost i ljubav što ih je Bog Otac objavio u Isusu Kristu (usp. *GGKK 83 §3*). To je naše poslanje i naš razlog postojanja:

pomoći da se upozna Kraljevstvo Božje (usp. *Prioriteti 2003.-2009.*, 4).

Usmjeriti se, usredotočiti se i odsredištiti se: tri su bitna pokreta za istinsku temeljnu našega života i poslanja, krajnji cilj naše 800. obljetnice. Usmjeriti se, usredotočiti se i odsredištiti se: tri su neodvojiva pokreta. Usmjeriti se, usredotočiti se i odsredištiti se: tri su pokreta koji propituju naš život i poslanje i pozivaju nas da se vratimo bitnomu naše karizme, a da ne zaboravimo pozive koji nam stižu od povijesti.

Polazeći od tog dubokog uvjerenja, pozivam svu braću da uđu u taj postupak, bez žurbe da vide ishode, jer kako kaže jedna poslovice: «nijedno sjeme ne vidi svoj vlastiti cvijet»; ali i bez stanki koje iscrpljuju postupak koji se pokazuje neizbježnim ako želimo budućnost za naš *način života*, prisjećajući se onoga što kaže Talmud: «niste dužni dovršiti vaše djelo, ali ga morate započeti». To je odgovornost koju svi, bez iznimke, stvaralački i hrabro trebamo preuzeti, osjećajući se kao «jutarnja straža» (usp. *Iz 21, 11-12*) i radeći kako bismo gradili budućnost punu nade, pogledom uvijek uprtim u Gospodina koji nam nastavlja jamčiti: «I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta» (*Mt 28,20*).

Projekt *milost početaka*

Projekt *milost početaka*, što ga je izradio i odobrio Generalni defintorij 8. studenoga 2004., a koji je prethodno predstavljen predsjednicima Konferencija radi početnog odobrenja, obogaćen je prijedlozima pridošlima iz različitih jedinica Reda, nastoji obilježiti hod cijeloga Reda manje braće od 2006., obljetnice Franjinog obraćenja, do 2009., godine u kojoj ćemo se sjetiti 800. obljetnice odobrenja “Prvog pravila”.

Projekt *milost početaka* želi pomoći svoj braći da dadnu stvaralački i odgovarajući odgovor na izazove

koje nam dolaze iz Crkve i suvremenog svijeta. Pozivam sve, poglavito provincijale i kustode, da ga prihvate s blagonaklonošću i da ga provedu s vjerom i odlučnošću.

Projekt *milost početaka* predviđa put s tri postaje: 2006., usmjerena na razlučivanje; 2007., na projekt života i 2008.-2009., na slavlje dara poziva. Svaka od postaja bit će naprijed predstavljena uz pomagalo za rad i produbljenje. Posebno vrijeme bit će slavlje izvanrednog Generalnog kapitula koji će se održati, uz pomoć Božju, od 15. rujna do 1. listopada 2006. u Svetoj Mariji Anđeoskoj, u Porcijunkuli (Asiz). Sv. Mariji Anđeoskoj povjeravamo projekt *Milost početaka*, kako bi urodio obilnim plodovima. Sv. Franjo, naš otac i brat, neka nas prati na ovom putu.

Završna molitva

Draga braćo i sestre, ja, vaš manji sluga u punom zajedništvu s Generalnim defintorijem, najtoplije vas molim i preklinjem, u ljubavi koja je Bog (usp. *I Iv* 4,16) i voljan da vam poljubim noge, da se osjećate dužnima prihvatiti i provesti u djelo ove prijedloge nastale u razmišljanju i molitvi, kako bismo mogli bolje slaviti *milost početaka* (usp. *2P* 87). «Sve one koji ih blagohotno prime... neka blagoslovi Otac, Sin i Duh Sveti. Amen» (*IP* 88).

Rim, 8. prosinca 2004.,
Svetkovina Bezgrješnog začeca BDM,
Kraljice Reda manje braće

Fra José Rodríguez Carballo, ofm
Generalni Ministar

Projekt

Već se bliži 800. godina od utemeljenja Reda manje braće.

Sve je započelo evanđeoskim obraćenjem sv. Franje pod znakom milosnog Božjeg poticaja.

«Gospodin je dao meni, bratu Franji, da ovako započnem činiti pokoru: dok bijah u grijesima bilo mi je odveć odurno gledati gubavce; i sam Gospodin me doveđe među njih i bijah milosrdan prema njima. I dok se vraćah od njih, ono što mi se činjaše odurnim pretvori mi se u duševnu i tjelesnu slast; i malo nakon toga iziđoh iz svijeta» (OR 1-3).

To se dogodilo u vrijeme koje nije točno utvrđeno ali se može računati dvadesetak godina prije izgovaranja u pero *Oporuke, možda 1205. godine*. U svakom se početku već nalazi i snaga slutnje koja se rađa i razvija između svjetala i sjena, zamaha i koraka unatrag. Tu već možemo čitati svu milost budućnosti.

Poslije susreta s gubavcem Gospodin je Franju doveo u Sv. Damjana, gdje mu se Raspeti obratio riječima: «Franjo, idi, popravi moju kuću koja se, kako vidiš, sva ruši!» (2 Čel 10). Ipak je u Porcijunkuli bolje shvatio svoj

poziv (usp. 1 Čel 22) i primio je dar braće (usp. OR 14) s kojima se uputio u prve misije. Siromašak je tada «s malo riječi i jednostavno» dao napisati *formam vitae*, koju mu je sam Gospodin objavio i koju mu je onda «gospodin papa» potvrdio (usp. OR 14 - 15). Tako su brat Franjo i njegovo Bratstvo 1209. godine od strane Crkve dobili priznanje svoje životne odluke.

To slavlje može postati *kairos* za cijelo bratstvo Reda i za cijelu Franjevačku obitelj. Pravi i istiniti trenutak milosti da promičemo «pretemeljdbu» samoga Reda, s obzirom na nove početke, novi život, i stoga je ono:

- prikladna prigoda da se vratimo bitnome našega ljudskoga, kršćanskoga i franjevačkoga iskustva poziva, ponovno započinjući od naših karizmatičkih vrijednosti;
- povoljan čas da, «osloboditeljskom ponudom Evanđelja, hranimo naš podijeljeni, nejednaki i smisla gladan svijet, onako kako su to u svoje vrijeme učinili Franjo i Klara iz Asiza» (*Sdp 2*), promičući pomirenje, pravdu i mir;
- «povlašteno vrijeme» u hodu rasta u evanđeoskom životu i u nasljedovanju Isusa Krista (usp. *FP OFM 38*), u stvaralačkoj vjernosti (usp. *VC 37*).

Po milosti Utjelovljenja povijest prepoznajemo kao mjesto Božjeg očitovanja, kao otajstvo vremena u kojemu slavimo događaj Krista Spasitelja. Stoga slaviti početke našega Bratstva biva prigodom da naš život bude oslobođen i obraćen. Pozvani smo biti *putnicima i pridošlicama u ovome svijetu*, suputnicima svih muževa i žena dobre volje, osobito malenih i siromašnih, kojoj god rasi, kulturi, religiji pripadali. Slavimo dakle početak našega načina života u sve većem uzajamnom dijeljenju sa svima i u ovom trenutku povijesti označene dubokim promjenama i nesigurnom budućnošću.

Mogli bismo upasti u kušnju da se zabavimo sami sobom. Živimo u vremenu prijelaza i jakog pročišćavanja i posvećenoga života. U vremenu, dakle, u kojemu se treba živjeti poniznu i jaku vjeru; u kojemu se ne može tražiti da se nađu odgovori i da se računa na ishode naših napora, dok postoji potreba da se ostane na putu dijaloga sa svima i sa svakim u novosti života.

Hod pripreve postaje tako hodom u kojemu valja obnoviti:

- milost našega poziva Manje braće, življenog u ovom «danas» povijesti, u otkrivanju lica gubavca i Isusa Krista, siromašnog i rassetog Gospodina;
- odvažnu i stvaralačku odluku da danas, osobno i kao braća, po nasljedovanju Isusa živimo evanđeoski život koji se nalazi u onoj «knjizi života i srži Evanđelja» - koja je *Pravilo*, iako se čini da nas mnogi znakovi obeshrabruju;
- zadivljenost i zahvalnost za dar franjevačkoga poziva, da bismo ga riječima i životom mogli uzvratiti svijetu, Crkvi i našoj braći, ispovijedajući ga ponovno pred svijetom i pred Crkvom, povjeravajući se cijelim srcem svome Bratstvu.

Obogaćeni tim razlozima nećemo biti u opasnosti da slavimo same sebe. Želimo živjeti živi i izazovni spomen našega utemeljenja čiju milost prihvaćamo i snagom života i poslanja tolike manje braće koja su, od one 1209. godine do danas, prihvatila i prevela u stvaralačkoj vjernosti onaj «san» Franje Asiškoga: živjeti Evanđelje u Crkvi je moguće.

Poslije osam stoljeća mi prihvaćamo taj san da bi, u snazi Duha, danas mogao poprimiti novo lice, poticati naše korake, ponekad umorne, ostaviti biljeg za budućnost našega života kontemplativne braće u poslanju.

Generalni ministar i njegov Definitorij, svjesni svoga služenja da «riječima i životom» svoj braći svjedoče suvremenost i snagu Evandjelja sadržanog u našem načinu života (forma vitae), povjeravaju svakom bratu, mjesnim i provincijskim bratstvima prijedloge hoda koji neka učini da u različitim mjestima našega života i poslanja koračamo zajedno na idealan način kako bismo:

***Poduzeli hod potrebnog
razlučivanja za pretemeljdbu
svoga života i poslanja
na bitnim sastavnicama
našega načina života.***

Same nam riječi sv. Franje pokazuju put:

«Svoj poštovanoj i veoma ljubljenoj braći, bratu... generalnom ministru Reda manje braće, svome gospodaru, i ostalim generalnim ministrima koji će doći poslije njega, i svim ministrima i kustodima i svećenicima istoga Bratstva u Kristu poniznima, i svojoj jednostavnoj i poslušnoj braći, prvima i posljednjima, brat Franjo, čovjek priprost i neznatan, vaš maleni sluga, pozdrav u onomu koji nas otkupi i oprava svojom predragocjenom krvlju.

Slušajući ime njegovo, poklonite mu se {...} i riječi mi poslušajte. Priklonite uho srca svojega i pokorite se glasu Sina Božjega.

Čuvajte svim srcem svojim zapovijedi njegove i ispunjajte savršenim duhom njegove savjete.

Hvalite ga jer je dobar i uzvisuje u djelima svojim, jer vas je zato **poslao** u cijeli svijet da riječju i djelom svjedočite za njegov glas i da svima obznanite da je svemogućí samo on.

Ustrajte u stezi i u svetom posluhu, i **dobrom i čvrstom odlukom ispunjajte** ono što ste mu obećali. Gospodin Bog vam se nudi kao sinovima» (PBr 2-11).

S tim vam osjećajima predlažemo neke crte za pripravu 800. obljetnice utemeljenja Reda, sukladno smjernicama Dokumenta Generalnoga kapitula 2003., *Gospodin ti dao mir*, i *Prioriteta za šestgodište 2003. – 2009.*

Slavlje počinjemo dakle u 2006., a dovršit ćemo ga u 2009. godini.

Predlažemo samo nacрте da bi, «gdje god jesu i gdje god se nađu braća», unutar jezika, kultura, naroda, crkava u kojima žive i djeluju, ostvarili ovaj hod, nanovo osvježavajući također i povijest početaka vlastite jedinice.

Hod slavlja

Hod se sastoji od tri dionice. One imaju namjeru pratiti nas prema vremenu prikladnom za:

- slušanje, obraćenje i evanđeosko razlučivanje (**godina 2006.**);
- danas, po svetim djelima, prevesti sposobnost da programiramo svoj osobni i bratski život po Evanđelju (**godina 2007.**);
- zadivljenost i zahvalnost u slavljenju velikoga dara našega poziva, da ga uzvratimo kroz riječi i život (**godine 2008. – 2009.**).

Za svaku se dionicu savjetuje:

- ključna riječ iz hoda obraćenja sv. Franje;
- cilj prema kojemu ići;
- neka sredstva koja predlaže Dokument Generalnoga kapitulu, *Gospodin ti dao mir*, i vodič za produbljivanje prioriteta 2003. – 2009., *Nasljedovatelji Kristovi za bratski svijet*, pozivajući i pojedine jedinice da traže druga sredstva koja su značajna za mjesnu stvarnost;
- čine koje valja javno predstaviti pred Božjim narodom kojemu dugujemo velikodušan i vjeran odgovor na milost poziva i poslanja koju smo primili po obraćenju i evanđeoskom životu brata Franje i njegovih drugova i tolike braće tijekom ovih osam stoljeća.

Imajući na umu zajednički izvor poziva i zvanja, neka se u različitim vremenima predloženoga hoda pazi da se djelatno uključe i članovi franjevačke obitelji.

Godina 2006.

Slušamo kako bismo promijenili život!

«Gospodine, što hoćeš da učinim?»

*Slušanje, obraćenje i razlučivanje
Božje volje za naš život danas*

Kamo idemo?

- Prema osobnom i zajedničkom otkrivanju «tko je» manji brat u svom životu i poslanju, prihvaćajući poziv da na početku trećega tisućljeća, vjerni čovjeku i Evanđelju življenom u Crkvi sukladno Franjinom osjećaju, ponovno protumačimo svoj identitet.
- Prema ponovnom tumačenju našega biti bratstvo-u-poslanju, sukladno onom osobitom za Manju braću, prihvaćajući poziv da pođemo «u cijeli svijet» (*PBr 9*), da naviještamo «ljudima mir i pokoru» (1 *Čel 29*) i da ponovno otkrijemo lice gubavca i Isusa Krista, siromašnoga i rassetoga Gospodina.

Kojim sredstvima?

- Pozorni na čitanje i tumačenje znakova vremena, njegovati protegu slušanja kroz molitveno čitanje Božje riječi sukladno franjevačkom naslijeđu u svjetlu života današnjih muškaraca i žena.
- Skrbiti o prijedlogu i ostvarenju subotnjih razdoblja, kao što je *moratorij*: neka svaki brat imadne «odvažnosti da se zaustavi». Neka stoga provincije i konferencije, pripreve program koji bi svakom bratu pružao mogućnost da osvježi i ponovno potvrdi milost poziva, svoga odnosa s Bogom, s braćom, sa svijetom uz teološko i profesionalno posadašnjenje.
- U svakoj jedinici, nakon izvanrednog Generalnog kapitula, pronaći najprikladnije načine za skup sve braće (npr. Kapitul na rogožinama), da se razluče načini prikladni za poboljšanje života i poslanja braće u samoj jedinici.
- Neka Generalni ministar sa svojim Definitorijem, koristeći suradnju tajništava i ureda u Kuriiji, izradi pomagala koja će usmjeravati razlučivanje o tome «tko je» manji brat u ovom vremenu i koje je njegovo poslanje.

Snagom čina

- Predavanje križa sv. Damjana svakom bratu.
- Stvarni znakovi uzajamnog dijeljenja, malenosti, solidarnosti i vraćanja “gubavcima” našega vremena također i kroz skromniji i jednostavniji život.

Godina 2007.

Usudimo se živjeti Evanđelje!

*«Ovo je ono što hoću,
ovo je ono što tražim, ovo želim
cijelim srcem izvršiti! Zato je
sveti otac silno radostan odmah
požurio izvršiti ono što
je spasonosno čuo.
Nije dopustio da prođe neko
vrijeme pa da istom onda
počne vjerno provoditi
ono što je čuo» (1 Čel 22)*

*Obnoviti naš osobni i bratski život po Evanđelju,
u životnom surječju našega vremena*

Kamo idemo?

- Prema odvažnoj i stvaralačkoj odluci da danas, osobno i kao braća, živimo Evanđelje i Pravilo, «jednostavno i bez tumačenja i opsluživati ih svetim djelima sve dokraja»; evanđeoski život po nasljedovanju Isusa, koji se nalazi u onoj «knjizi života i srži Evanđelja», a to je naše Pravilo, premda se čini da nas mnogi znakovi obeshrabuju.
- Prema stvarnim i proročkim izborima s obzirom na izrade provincijskog projekta, samostanskog projekta i osobnog projekta života i poslanja, u svjetlu tumačenja stvarnosti u kojoj živimo, u svjetlu Evanđelja, Pravila, Generalnih konstitucija i Statuta te Prioriteta Reda.

Kojim sredstvima?

- Ohrabriti provincijske i mjesne kapitule da učini strarne i proročke čine da braću i jedinice oslobode od različitih vrsta strahova i različitih oblika prisvajanja da se izrazi obnovljena vjernost Evanđelju i Pravilu.
- Potruditi se da se u svakoj jedinici izradi i provjerava provincijski projekt, vodeći računa o Prioritetima, da se dospije do «pretemeljidbe», u smislu da se vrati na bitno i u središte našega života i poslanja danas.
- Potruditi se da se u svakom mjesnom bratstvu izradi i provjerava projekt bratskoga života i da svaki brat izradi osobni projekt života.
- Ponovno uzeti trajnu formaciju kao prioritetni izbor u svakoj jedinici. Neka se osobito vodi računa oko franjevačke posebnosti, kako na iskustvenoj tako na teoretskoj razini i na takav način neka se «personaliziraju» vrijednosti provincijskog projekta života i poslanja.

Snagom čina

- Predavanje svakom bratu Evanđelja i Pravila s Generalnim konstitucijama.
- Novo zalaganje, zajedničko i javno, usmjereno prema solidarnosti, prema novim oblicima evangelizacije, prema novoj raspoloživosti za *missio ad gentes*, prema stvarnim izborima za pravdu, mir i očuvanje stvorenoga; pothvati u korist ekumenskog međureligijskog i međukulturalnog dijaloga.

Godine 2008. – 2009.

Gospodinu uzvratimo
sve riječima i životom!

*«Sam mi je Svevišnji
objavio da moram živjeti
po načinu svetog Evanđelja.
I to u malo riječi i jednostavno
dadoh napisati i gospodin
Papa mi potvrdi» (OR 14-15).*

*Zadivljenost i zahvalnost
u slavljenju dara našega poziva*

Kamo idemo?

- Prema slavlju dara našega poziva.
- Prema uzvraćanju primljenoga dara, riječima i životom, svijetu, Crkvi, svojoj braći, zavjetujući ponovno Pravilo i život Manje braće, povjeravajući se cijelim srcem našem Bratstvu.

Kojim sredstvima?

- U svakoj jedinici uznastojati oko stvarnih oblika izvlaštenja i povrata naših dobara siromašnima koji su naši učitelji i gospodari.
- U svakom mjesnom bratstvu provjeriti upotrebu naših prostora, sa svrhom odabira solidarnosti i dijeljenja.
- Provjeriti kako upotrebljavamo sredstva evangelizacije, tako da budu stvarno sukladni našem položaju manjih (usp. GGKK 109 § 1).
- U svakoj jedinici svjesno izabirati prioritet evangelizacije, više usmjerene u misionarskom smislu.
- U tijeku godine neka svaki brat ponovno uzme obrazac zavjetovanja da to postane prigodom zahvalnog spomena dara poziva, obnove života i obnovljenog zalaganja.

Snagom čina

- Javno slavlje zahvalnosti *Ocu milosrđa*, hvaleći *Svevišnjega i dobroga Gospodina* za dar kršćanskoga i franjevačkoga poziva i da se u svakom obnovi radost pripadnosti *Onomu koji je sve naše bogatstvo do punine*.
- Obnova redovničkih zavjeta pred narodom Božjim: u rukama dotičnih provincijalnih ministara u jedinicama i gospodina pape u prigodi Generalnoga kapitula 2009. godine.

S pogledom u budućnost

Draga braćo rasuta po svijetu kako biste živjeli radosno u duhu «pokore»:

Predajemo vam ovaj nacrt s povjerenjem da će biti prihvaćen doista kao povoljna prigoda da pretemeljimo evanđeoski život našega međunarodnoga bratstva, za dobro svijeta, u dubokom zajedništvu s Crkvom, oživljujući nadu u budućnost koju Duh pripravlja za sve nas u ovom teškom času povijesti.

Predajemo ga svima vama riječima sv. Klare, vjerne čuvarice milosti početaka. Neka nas spomen početka njezina poziva u njezinoj Oporuci potakne da uđemo u ovaj živi spomen karizme koju i mi danas nastavljamo primati i za koju smo odgovorni pred budućnošću:

«U ime Gospodinovo! Amen.

Među drugim dobročinstvima koja smo primile i svaki dan primamo od Oca milosrđa i za koja smo dužne zahvaljivati slavnemu Ocu Kristovu, jest dobročinstvo našega poziva i, koliko je ono savršenije i veće, toliko smo više dužne. Stoga Apostol veli: upoznaj svoj poziv!» (OKI 1-4).

Neka događanja u povodu 800. obljetnice

Kapituli

- Izvanredni Generalni kapitul: 15. rujna – 1. listopada 2006. godine u Sv. Mariji Anđeoskoj.
- Kapitul na rogožinama za mladu braću Reda sa svečanim zavjetima (2007. godine).

Susreti

- Međunarodni susret za pravdu i mir i očuvanje stvorenoga (2006. godine).
- Međunarodni susret voditelja trajne formacije (2007. godine).
- Međunarodni susret povjesničara: «Red manje braće: jučer i danas»
- Susreti po kontinentima o evangelizaciji *ad gentes*.

Izdanja

- Novo izdanje Spisa sv. Franje (izd. Esser).
- Izdanje Pravila na glavnim govornim jezicima u Redu.
- Izdanje konstitucija u Redu od početaka do danas (latinski tekst).
- Izdanje zbirke službenih dokumenata Reda (od 1966. do danas).
- Izvanredni broj *Archivum Franciscanum Historicum*.

Kratice

Spisi sv. Franje Asiškoga

1P	Pismo svim vjericima (1. redakcija)
2P	Pismo svim vjericima /2. redakcija)
2Pku	Pismo kustodima (2. redakcija)
OP	Opomene
OR	Oporuka
PBr	Pismo cijelom Redu
PoBL	Pohvale Bogu za brata Leona
PPr	Potvrđeno pravilo
PS	Pjesma stvorova

Spisi sv. Klare

2PAg	Drugo pismo sv. Agnezi Praškoj
OkI	Oporuka sv. Klare
PklEr	Pismo sv. Klare Ermentrudi

Druge Kratice

1 Čel	Toma Čelanski, Prvi životopis sv. Franje
2 Čel	Toma Čelanski, Drugi životopis sv. Franje
FP	Trajna formacija u Redu manje braće, Rim 1995.
GGKK	Generalne konstitucije
NMI	<i>Novo Millenio ineunte</i> . Ulaskom u treće tisućljeće. Apostolsko pismo Ivana Pavla II., Rim 2001.
Sdp	<i>Il Signore ti dia pace</i> – Gospodin ti dao mir. Završni dokument Generalnoga kapitula OFM, 2003.
VC	<i>Vita consecrata</i> – Posvećeni život. Apostolska pobudnica Ivana Pavla II., 1996.